

Poslední Mohikan

Povídka z roku 1757

Od Opery, přeložil Josef Vejáček

DÍL I.

Pokračování.

A když Chytrou moudrosti svou zavřel oči a začal uši národu svého nezapomíti tu, že mu jednou šel ukrivdili a přimutili utíci se k Mohikanům? A nechábil ho i s vězni svými na polední straně řeky, ani blíže se otebrali na plnou? A nezamyšl Lišák obrátil jaké lišku po stopě své a došel nazpět bohatému a žádovitýmu Skotu dvery jeho? Ano, ano! Mako! všecko to prohlídám, a již jsem přemýšlal, kterak odmítnout takovou moudrost a poetickost. Za první zplati náčelník William-Henryský ūhu tu, jak na velikého náčelníka přišla. Nebude vše cínu meletrie Makova, nýbrž z rytmu zlata, Růžek jeho bude opýlavy prachem v kapce bude mít dolarů, jak ob lásku na březích Hurikánských; a divoká zvět bude hře ti ruce jeho, vědou, že marno ubíhat před řekou, kterou on nositi bude? Co se mě týče, nevím, jak bych předčil Škota všechno; ale já, ano — já chci —"

"Co chce dátí mladý náčelník, jenž od východu slunce přichází?" tázal se Huron, vída že Heywardova snaha u výpočítávání dárků přestala právě na tom, co mělo být kormou přání indiánského.

"On nechá z ostrovů do jezera stachno, před wigwam Makámu téci vodu ohnivou, prudejší rychlotékého Hudsona, až se Indianovo srdečoploše a lehči bude pírka kolibrová a jeho dech slabší květu jetelé lužného."

Co tak Heyward pokračoval ve své úsilí řeči, naslouchal Lišák v nejhluším mlčení. Když se zmínil mladík o úskoku, kterým dle měně jeho, Indian občistil vlastní svůj národ, kryla se posluhovačka tvář v chytrozu zasmušlosti, když ale podoknul oné krivdy, která jak tomu Heyward vtrpěl, tříslil, vypudila Huronu z kmene rodinu, tu výšecké plameny nezkrotitelné divosti z očí Hurona, takže odvážlivý mluvce donal v nejlepším výsledku výčnosti své. A kde konečně mstivost tak úkladně podnádala zisku lakovnosti, naslouchal dívoch s pozorností největší. Otázka Lišáková byla mříma, plna větnosti indiánské; ale z rezimujícího výrazu tváře posluhovačky bylo vidět, že přechytován strojí odpověď. Huron přemýšlal nějakou chvíli, a poloziv jednu ruku na hrubou obavzky své raněné páže, jal se mluviti poněkud s důrazem: "Takové díváv přítel známky?"

"Ajj, což by znamenala? Dlouhá karabina! nepříteli svého tak lehce?"

"Plazí se Deleware jako hadi na ty, jež milují, vinou se, by jich uštknili?"

"Dai by se! Veliký Had" slyšeli uši, které by si hlučně přál? "Střítili bílý náčelník svůj prach do obličeje bratrům svým?"

"Chybí se on kdy, smrti-li obývali upřímně?" odvětil Dunkan, s líčenou se usmívají hrdostí.

Dlouhé a povážlivé mlčení následovalo tyto krátké otázky a rychlé odpovědi. Dunkan vidič, že Indian vědá. Zamýšlil již doplnit vtipzvisti své novým odměnám výpočítávání, an mu pokynul Maka důrazně říká:

"Dost! Lišák je moudrý náčelník uvidíme, co učiní. Jdi a dří hubu na uzde. Až Maka promluví, tenkrát bude čas odpovídat!"

Heyward vida, že společník jeho bedlivý zrak obrací na ostatní družinu, ustoupil okamžitě, aby se vyuhnul všemu podezření nějakého s vůdcem jejich spiknutí. Maka přistoupil k konfu a jevil úplnou spokojenosť nad přísnou zručností soudruhů svých. Načež dal Heywardu znamení, aby pomohl sestrám do sedel; nebo k anglickému se snížil malo, kdy ledě byl nějakou pohnutkou více než obývajenou k tomu pobádnou.

Někýmalo již k dalšímu odkladu žádné námitky, i víděl se Dunkan přinucen, jakoliv s nevolí, uposlechnouti, neponomí při té úsluze sdělití septimo novou naději svou třesoucím se sestrám, které s bází, aby se nepotkaly s divým poledny uvěznitým svým, sotva oči od země kdy podnesly. Kobyly Davidovu vzali s sebou společnici obrovského náčelníka; tím se stalo, že pán ještí i Dunkan odkázání byli na nohy vlastní. Poslední se ale nad okolností tou přilis nezastavoval, an mu zavala vitanou příčinu k držování celého pochodu; nebo dosváděl obra cel vždy zraky žádoucí k Fort-Ed-

w rdu, s marmou nadějí, poshytiti nějaký zvuk z oné strany lesa, který by hlasal rychlou blížící se pomoc.

Když všecko připraveno bylo, dal Maka znamení, a sám postoupil v čelo, aby vedl družinu osobně. Za ním sledoval David, navracejce se pomolu k rozuměním uvážení okolnosti svých, jakmile ulevily jeho rány těžké bolesti. Za Davidem jely sestry s Heywardem po své straně, co zatím Indiani kryli; družinu po bočech, a sraživě se vzadu, končili tak s ostražitostí jak se zdálo nikdy neuvedenou.

Takto postupovali v nepřetřeném mlčení, ledě obrátili se Heyward s několika slovy útěchy ke ženitám, aneb učeli li. David zkormoucené duši své vzdelyho pohoržní, kterým projevit bledě trpělivou svou pokoru. Směr jejich byly poledujmu a cestě do William Henry záměrně opavidlo. Ačkoliv se Maka zdál větříkem, když se vydal k odprěti k neposkytval výhod patřených ledě svou výškou a tvarem, pro něž byla obrana snadna a přepalnuti téměř nemozné. Heyward však opustil všecko nadějí v nějaké vysvobození které se česem vzdalenosti stalo větříkem, když se vydal k domovu, kde třesky mohla být uškátečná. Utopen před očima své matky a mrtvola jeho teprve po delším bledě vlovera — možno li život ten mladý. Mezi nimi nadezala se těžká matka nečestného Hochdrže se ledové kry, zofáře volal o pomoc, lež třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

"Heyward, a vás?"

"Proklet budíš můj kmen, Odpustím ti můj!"

Shylock.

K tomu účeli vydolil Indian jeden z oněch kolmých, jehlanových pruhů, které se umělým násadou velmi podobají a tak zhusta nazývají v indiánském statu americkém. Naděj, z nichž byl vysoký a strážný; vrchol jeho zploštěl, jak obývajec; jedna strana ale vše než u jiných nepravidelná. Co misto k odprěti k neposkytval výhod patřených ledě svou výškou a tvarem, pro něž byla obrana snadna a přepalnuti téměř nemozné. Heyward však opustil všecko nadějí v nějaké vysvobození které se česem vzdalenosti stalo větříkem, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

Indian se pozvedl lenivě místu svého a tál mléky a nepohnutě za dobrou minutu. Načež kynul Heywardovi, aby se odstranil, chladně s těmto slovy:

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbytky jejich potravy zásoby ležely po rozvápené větvi stromu buku, který nad nim rozstříhal své vodorovné větvě, jak těžko bylo by olíškají. Montézio vydal výklem, aby vydati svého mladíka, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

Indian se pozvedl lenivě místu svého a tál mléky a nepohnutě za dobrou minutu. Načež kynul Heywardovi, aby se odstranil, chladně s těmto slovy:

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbytky jejich potravy zásoby ležely po rozvápené větvi stromu buku, který nad nim rozstříhal své vodorovné větvě, jak těžko bylo by olíškají. Montézio vydal výklem, aby vydati svého mladíka, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbytky jejich potravy zásoby ležely po rozvápené větvi stromu buku, který nad nim rozstříhal své vodorovné větvě, jak těžko bylo by olíškají. Montézio vydal výklem, aby vydati svého mladíka, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbytky jejich potravy zásoby ležely po rozvápené větvi stromu buku, který nad nim rozstříhal své vodorovné větvě, jak těžko bylo by olíškají. Montézio vydal výklem, aby vydati svého mladíka, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbytky jejich potravy zásoby ležely po rozvápené větvi stromu buku, který nad nim rozstříhal své vodorovné větvě, jak těžko bylo by olíškají. Montézio vydal výklem, aby vydati svého mladíka, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbytky jejich potravy zásoby ležely po rozvápené větvi stromu buku, který nad nim rozstříhal své vodorovné větvě, jak těžko bylo by olíškají. Montézio vydal výklem, aby vydati svého mladíka, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbytky jejich potravy zásoby ležely po rozvápené větvi stromu buku, který nad nim rozstříhal své vodorovné větvě, jak těžko bylo by olíškají. Montézio vydal výklem, aby vydati svého mladíka, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbytky jejich potravy zásoby ležely po rozvápené větvi stromu buku, který nad nim rozstříhal své vodorovné větvě, jak těžko bylo by olíškají. Montézio vydal výklem, aby vydati svého mladíka, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbytky jejich potravy zásoby ležely po rozvápené větvi stromu buku, který nad nim rozstříhal své vodorovné větvě, jak těžko bylo by olíškají. Montézio vydal výklem, aby vydati svého mladíka, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbytky jejich potravy zásoby ležely po rozvápené větvi stromu buku, který nad nim rozstříhal své vodorovné větvě, jak těžko bylo by olíškají. Montézio vydal výklem, aby vydati svého mladíka, když se vydal k domovu, kde třesky mříž a vola se do davu k mladému nesnázivé žadosti. Ale ticho! blížíme se k Indiani Mako, lady, s kterou jsi mluvit vás a život Eliši."

"Mluvit li Huron k ženám zavře jeho kmen iši své."

Dunkan posud výbal vyplnit rozkaz, pročež Kora s úsměvem klidně každého, když se zvídavými očkama sledoval, když se vydal k společnosti svých slabských společníků. Narragantky už zahaveny okusovaly větříky stromů a kořík roztroušených po vrcholi kopce; kdežto zbyt